ศึกษาการเขียนคำทับศัพท์โดยใช้รูปแบบปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning : PBL) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาสีนวล

STUDY OF TRANSLITERATION WRITING USING PROBLEM-BASED LEARNING (PBL) FOR SIXTH GRADE STUDENTS AT BANNASEENUAN SCHOOL

[1]ฐิติรดา เปรมปรี, [2]ปวีณา จูมจะนะ และ [3]สุนิษา คำมี

[1]Thitirada Prempree, [2]Paweena Joomjana and [3]Sunisa Khammee

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, ประเทศไทย

Chaiyaphum Rajabhat University, Thailand

[1]rabbit49066@hotmail.com, [2]pwinacumcanac44@gmail.com,

[3]sunisakammii@gmail.com

Received : October 24, 2024; **Revised** :January 5, 2025; **Accepted** :January 29, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการออกแบบการจัดการเรียนรู้การเขียนคำทับศัพท์โดยใช้รูปแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนคำทับศัพท์ที่ได้จากรูปแบบการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning : PBL) กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาสีนวล จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน 3) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (Problem–based Learning : PBL) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t-test (dependent Samples)

---

[1] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

[2] นักศึกษา, หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

[3] นักศึกษา, หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ผลการวิจัยพบว่า 1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้การเขียนคำทับศัพท์โดยใช้รูปแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) มีผลการประเมินผลแผนการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.52) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนคำทับศัพท์ที่ได้จากรูปแบบการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาสีนวล มีความสามารถในการเขียนคำทับศัพท์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนรู้; การใช้ปัญหาเป็นฐาน; คำทับศัพท์

Abstract

The purposes of this research were 1) to design a learning management plan for transliteration writing using Problem-Based Learning (PBL). and 2) to investigate the academic achievement in transliteration writing through Problem-Based Learning (PBL) A target group was 30 sixth grade students at Bannaseenuan School. The tools used include: 1) a pre-academic achievement test, 2) a post-academic achievement test, and 3) a learning management plan employing the Problem-Based Learning model. Data were analyzed using statistical analysis to determine mean, standard deviation, and t-test for dependent samples. The research findings indicated that: 1) the design of the learning management plan for transliteration writing based on the Problem-Based Learning model received an overall assessment score indicating it was highly suitable ($\overline{X}$ = 4.52), and 2) the learning outcomes in transliteration writing based on Problem-Based Learning model showed that students at Bannaseenuan School achieved a transliteration writing ability greater than the 70% criteria with a statistically significant difference at the 0.05 level.

Keywords: Learning Model; Problem-Based Learning; Transliteration

บทนำ

ภาษาทุกภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นชนชาติ ประเทศไทย มีภาษาไทยที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมบุคลิกภาพให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจการงานและการดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์และแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มั่นคงทางเศรษฐกิจนอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณี สุนทรียภาพเป็นสมบัติควรแก่การอนุรักษ์ให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:37)

ชนชาติแต่ละชนชาติมีการติดต่อสื่อสารกันเชื่อมสัมพันธ์กันในด้านต่างๆ ทั้งความสัมพันธ์ ด้านประวัติศาสตร์ ที่มีการอพยพโยกย้ายเข้ามาอาศัยซึ่งเดิมมีชนชาติอื่นอาศัยอยู่ก่อน เช่น การทำศึกสงครามกับชนชาติอื่นมีการกวาดต้อนเชลยศึกและประชาชนพลเมืองชนชาติอื่นๆ มาอาศัยอยู่ในประเทศไทย ผู้คนเหล่าจึงนำภาษาเดิมของตนเข้ามาปะปนในภาษาไทย ความสัมพันธ์ด้านศาสนา คนไทยมีเสรีภาพในการนับถือศาสนาเมื่อนับถือศาสนาใดย่อมได้รับถ้อยคำภาษาในคำสอนหรือคำเรียกชื่อต่าง ๆ ในทางศาสนาเข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทยด้วย เช่น ศาสนาคริสต์ใช้ภาษาอังกฤษ ความสัมพันธ์ด้านการค้าขาย ชนชาติไทย มีการติดต่อค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้ากับชนชาติต่างๆ ทำให้ถ้อยคำของภาษานั้นเข้ามาปะปนในภาษาไทยจำนวนมาก ความสัมพันธ์ด้านวรรณคดีที่ไทยนำเข้ามา เช่น บทพระราชนิพนธ์ที่แปลจากเรื่อง As You Like It ด้วยเหตุนี้ทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามาปะปนในภาษาไทย ความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมและประเพณี เมื่อชนชาติต่าง ๆ ติดต่อกับชนชาติไทยหรือเข้ามาตั้งหลักแหล่งอยู่ในประเทศไทย ย่อมนำเอาวัฒนธรรมและประเพณีของตนมาประพฤติปฏิบัติอยู่ในสังคมไทย เมื่อเวลาผ่านไปการใช้ภาษาเหล่านั้นกลายเป็นภาษาที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันของคนไทย อีกทั้งทางด้านการศึกษาและวิทยาการด้านต่างๆ ที่คนไทยเดินทางไปศึกษาต่อที่ต่างประเทศทำให้ได้ใช้ภาษาและรับเอาวิทยาการของประเทศต่างๆ ด้วย เมื่อสำเร็จการศึกษาจึงนำภาษาของประเทศนั้นมาปะปนในภาษาไทยโดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ เข้ามามีอิทธิพลและบทบาทต่อคำยืมในภาษาไทยจากวิธีการสร้างคำทับศัพท์และการบัญญัติศัพท์ต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้สื่อสารกันในชีวิตประจำวัน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระหว่างการเรียนการสอน ผู้สอนได้สังเกตการณ์การเรียนโดยใช้วิธีทดสอบเขียนคำทับ

ศัพท์ของนักเรียนในระดับชั้นดังกล่าว ผลจากการทดสอบพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเขียนคำทับศัพท์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 จากปัญหาดังกล่าวผู้สอนได้กลับมาทบทวนการจัดการเรียนการสอนพบว่า1) เกิดจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นเพียงเนื้อหามีการสอนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว 2) ขาดเทคนิควิธีการสอนแบบอื่นๆ ที่น่าสนใจช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนได้ 3) นักเรียนขาดประสบการณ์ในการฝึกฝนค้นคว้าการเขียนคำทับศัพท์จากแหล่งสารสนเทศต่างๆ จึงขาดความเข้าใจ และ 4) นักเรียนมีทัศนคติด้านลบต่อการเขียนคำทับศัพท์เนื่องจากการเขียนคำทับศัพท์มีหลักเกณฑ์การเขียนที่ซับซ้อนยากต่อความเข้าใจ

ปัญหาดังกล่าวควรแก้ไขโดยการจัดการเรียนการสอนที่มีความน่าสนใจและเหมาะสม ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) วัลลี สัตยาศัย (2547,หน้า 1-30) กล่าวว่า PBL ประกอบด้วย ขั้นตอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1: การพบปัญหา (meeting the problem) การระบุถึงปัญหาที่พบหรือการสร้างปัญหาซึ่งอาจเกิดจากการอ่านการสะท้อนปัญหาหรือการไต่ถามของนักเรียนแต่ละคน การมอบหมายบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม ขั้นตอนที่ 2 : การวิเคราะห์ปัญหาและการเรียนรู้ประเด็นปัญหา (problem analysis and learning issues) การระดมสมองและวิเคราะห์ปัญหาที่พบ ขั้นตอนที่ 3 : การค้นพบและการรายงานผล(discovery and reporting) นักเรียนแต่ละคนรายงานข้อค้นพบที่ได้จากการไปศึกษาค้นคว้ามาให้กลุ่มทราบ การแบ่งปันข้อมูลที่แต่ละคนไปศึกษามา การวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อค้นพบที่ได้เพื่อเตรียมนำเสนอ ขั้นตอนที่ 4 :การนำเสนอคำตอบของปัญหาและสะท้อนผล (solution presentation and reflection) แต่ละกลุ่มนำเสนอข้อค้นพบหรือคำตอบของปัญหาการเรียนรู้ร่วมกันสะท้อนผลและประเมินผล ขั้นตอนที่ 5:ข้อคิดเห็น การบูรณาการและการประเมินผล (overview, integration and evaluation) ครูผู้สอนและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นสรุปผลที่แต่ละกลุ่มได้นำเสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550: 8) กล่าวถึงกระบวนการ PBL มีทั้งหมด 6 ขั้น ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1: กำหนดปัญหา เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดสถานการณ์ต่างๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และมองเห็นปัญหา สามารถกำหนดสิ่งที่เป็นปัญหาที่ผู้เรียนอยากรู้อยากเรียน ขั้นตอนที่ 2: ความเข้าใจกับปัญหา ผู้เรียนจะต้องทำความเข้าใจกับปัญหาที่ต้องการเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนจะต้องสามารถอธิบายสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับปัญหาได้ ขั้นที่ 3 ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ผู้เรียนกำหนดสิ่งที่ต้องเรียนดำเนินการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองด้วยวิธีการหลากหลาย ขั้นตอนที่ 4: สังเคราะห์ความรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้คันคว้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน อภิปรายผลและสังเคราะห์ความรู้ที่ได้มาว่ามี ความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด ขั้นตอนที่ 5: สรุปและประเมินค่าของคำตอบ ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุป ผลงานของกลุ่มตนเองและประเมินผลงานว่าข้อมูลที่ศึกษาคันคว้ามีความ

เหมาะสมหรือไม่เพียงใด โดยพยายามตรวจสอบแนวคิดภายในกลุ่มของ ตนเองอย่างอิสระทุกกลุ่มช่วยกันสรุปองค์ความรู้ในภาพรวมของปัญหาอีกครั้ง ขั้นตอนที่ 6: นำเสนอและประเมินผลงาน ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้มา จัดระบบองค์ความรู้และนำเสนอเป็นผลงานในรูปแบบที่หลากหลาย ผู้เรียนทุกกลุ่มรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาร่วมกันประเมินผลงาน

ผู้วิจัยได้นำความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในเนื้อหาการเรียนการสอนคำทับศัพท์ให้แก่นักเรียนโดยนำมาปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใหม่เลือกใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) บุญนำ อินทนนท์(2551,หน้า 14) กล่าวว่าการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานมีแนวคิดพื้นฐานมาจากกระบวนการสร้างความรู้ใหม่โดยอาศัยพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่ด้วยตนเอง จากการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมต้องลงมือกระทำด้วยตนเองจนการค้นพบความรู้หรือข้อมูลใหม่และสามารถนำข้อมูลออกมาใช้ในการกระทำ และการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ชี้แนะแนวทางเท่านั้น ผู้วิจัยจึงนำหลักการดังกล่าวมาบูรณาการเข้ากับเนื้อหาการเรียนการสอนให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น อันเป็นผลดีช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนได้เข้าใจเกี่ยวกับการเขียนคำทับศัพท์ได้ถูกต้อง ซึ่งการจัดการเรียนรู้รูปแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) จะช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการออกแบบการจัดการเรียนรู้การเขียนคำทับศัพท์โดยใช้รูปแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL)

2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนคำทับศัพท์ที่ได้จากรูปแบบการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาสีนวล ต.นาเสียว อ.เมือง จ.ชัยภูมิ จำนวน 30 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ 1) ปัญหาคำทับศัพท์ 2) แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) จำนวน 3 แผน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องคำทับศัพท์

3.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ

3.3 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem–based Learning : PBL) จำนวน 3 แผน

3.4 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem–based Learning: PBL)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้สถิติ t-test lndependent (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการเขียนคำทับศัพท์โดยใช้รูปแบบปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาสีนวล สรุปผล ดังนี้

1. การออกแบบการจัดการเรียนรู้การเขียนคำทับศัพท์โดยใช้รูปแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน มีการประเมินผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินการใช้แผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	$\overline{X}$	แปลผล
1.	จุดประสงค์การจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนรู้	4.67	มากที่สุด
2.	รูปแบบการจัดกิจกรรมปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL)	5.00	มากที่สุด
3.	ระยะเวลาการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมต่อการเรียนในเนื้อหาแต่ละชุด	3.67	มาก
4.	เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมต่อผู้เรียน	4.67	มากที่สุด
5.	เครื่องมือที่ใช้วัดผลและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	มากที่สุด
6.	ผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนรู้ได้ครอบคลุมขั้นตอนการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน	4.33	มาก

	(Problem – Based Learning : PBL)		
7.	ผู้สอนมีความรู้ความชำนาญในการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน (Problem–Based Learning : PBL)	4.67	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		**4.52**	**มากที่สุด**

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนคำทับศัพท์ที่ได้จากรูปแบบการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) ผู้วิจัยได้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาสีนวล จำนวน 30 คน มีความสามารถในการเขียนคำทับศัพท์ผลการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 9.23 และหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning : PBL) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เท่ากับ 16.67 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาสีนวล

การทดสอบ	N	$\overline{X}$	S.D.	df	Sig.
ก่อนเรียน	30	9.23	2.69	1	0.000
หลังเรียน	30	16.67	2.22		

.0000 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยศึกษาการเขียนคำทับศัพท์ โดยใช้รูปแบบปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาสีนวล สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ศึกษาการออกแบบการจัดการเรียนรู้การเขียนคำทับศัพท์โดยใช้รูปแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) ผู้วิจัยออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน มีการประเมินผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ผลการวิจัยพบว่าการประเมินผลแผนการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$ = 4.52) โดยมีการประเมินค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 5.00) คือรูปแบบการจัดกิจกรรมปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) สอดคล้องกับ วัชรา เล่าเรียนดี (2547: 72) กล่าวว่าการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดโดยใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้น กระบวนการเรียนรู้จะต้องทำให้ผู้เรียนสนใจต้องการแสวงหาค้นคว้าหา

เหตุผลมาช่วยแก้ปัญหาและแนวทางแก้ไขได้ชัดเจน ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้และจะส่งเสริมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้นของผู้เรียนได้ ค่าเฉลี่ยรองลงมา ($\overline{X}$ = 4.67) คือจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนรู้ เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมต่อผู้เรียน สอดคล้องกับ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553 :230) กล่าวว่าแผนการจัดการเรียนรู้ต้องวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาและมาตรฐานรายวิชาเพื่อนำมาสู่การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติและค่านิยมทั้งยังต้องวิเคราะห์สาระการเรียนรู้หรือเนื้อหา เครื่องมือที่ใช้วัดผลและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้และผู้สอนมีความรู้ สอดคล้องกับ วัลลี สัตยาศัย (2547, หน้า 17-19) กล่าวว่าแนวทางการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem–based Learning : PBL) จะต้องวัดและประเมินให้ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในส่วนของกระบวนการและผลงานทั้งด้านความรู้ทักษะการทำงานทุกด้านตลอดจนเจตคติ โดยการประเมินจะต้องมีทั้งการประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียนและการประเมินตัดสินผลหลังจากเรียนเสร็จสิ้น ซึ่งผู้สอนอาจแบ่งขั้นตอนการประเมินเพื่อการวางแผนที่ดี ความชำนาญในการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน (Problem–Based Learning : PBL) ผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนรู้ได้ครอบคลุมขั้นตอนการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) ($\overline{X}$ = 4.33) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือระยะเวลาการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมต่อการเรียนในเนื้อหาแต่ละชุด ($\overline{X}$ = 3.67) สอดคล้องกับอาภรณ์ ใจเที่ยง (2553:230) กล่าวว่า ครูจะต้องวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบทเรียน โดยกิจกรรมจะต้องมีความหลากหลายครอบคลุมทุกขั้นตอนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับพระพันธวัฒน์ ธมฺมวฑฺฒโน (ภูมิรัง) และวิทยา ทองดี (2565: 967-974) กล่าวว่าการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานมีแนวคิดพื้นฐานมาจากกระบวนการสร้างความรู้เป็นกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญาที่ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่โดยอาศัยพื้นฐานความรู้เดิม กระบวนการเรียนรู้เป็นไปตามสภาพแวดล้อมที่ทำให้ผู้เรียนได้ประสบกับสภาพปัญหาจริง ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและเกิดการซึมซับประสบการณ์ใหม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับประสบการณ์นั้นอีกทั้งสามารถนำข้อมูลออกมาใช้ในการแก้ปัญหาต่างๆ ได้

2. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนคำทับศัพท์ที่ได้จากรูปแบบการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) ผู้วิจัยใช้วิธีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาสีนวล มีความสามารถในการเขียนคำทับศัพท์หลังได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาสีนวล สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของมุทิตา เอี่ยมทิพย์ (2565, หน้า 71) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning : PBL) สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เป็นอย่างดี

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) เป็นแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการที่ได้สัมผัสและมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและส่งเสริมทักษะการคิดบูรณาการการเรียนรู้โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกดูแลให้คำแนะนำต่าง ๆ แก่นักเรียน แต่ต้องควบคุมความคิดของนักเรียนต้องปล่อยให้ผู้เรียนมีแนวคิดและการแก้ไขปัญหาได้อย่างอิสระ เปิดโอกาสการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้วิจัยได้ประยุกต์หลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550: 8) ได้แบ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบPBL (Problem-Based Learning: PBL) ไว้ 6 ขั้น ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1: กำหนดปัญหา เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดสถานการณ์ต่างๆกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และมองเห็นปัญหา สามารถกำหนดสิ่งที่เป็นปัญหาที่ผู้เรียนอยากรู้อยากเรียน ขั้นตอนที่ 2: ความเข้าใจกับปัญหา ขั้นที่ 3 ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ผู้เรียนกำหนดสิ่งที่ต้องเรียนดำเนินการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองด้วยวิธีการหลากหลาย ขั้นตอนที่ 4: สังเคราะห์ความรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้คันคว้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ขั้นที่ 5: สรุปและประเมินค่าของคำตอบ ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปผลงานของกลุ่มตนเอง และประเมินผล และขั้นตอนที่ 6: นำเสนอและประเมินผลงานผู้เรียนทุกกลุ่มรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาร่วมกันประเมินผลงาน จากลำดับขั้นตอนต่าง ๆ นี้เป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) จะประสบความสำเร็จได้ต้องได้รับความร่วมมือจากครูผู้สอนและนักเรียน มีการกำหนดกติกาลำดับขั้นการเรียนรู้อย่างชัดเจนเพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตามได้ง่าย สามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งมีการแบ่งบทบาทหน้าที่ในการทำงานกลุ่มให้ชัดเจน ผู้สอนต้องเป็นผู้อำนวยการสอนที่ดีสามารถสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ มีการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้และส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น.* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญนำ อินทนนท์. (2551). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบำรุงที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดย ใช้ปัญหาเป็นฐานและการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้.* บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พระพันธวัฒน์ ธมฺมวฑฺโน (ภูมิรัง) และวิทยา ทองดี. (2565, มกราคม-เมษายน) การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem–based Learning). *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*. 7(1), 967-974.

มุทิตา เอี่ยมทิพย์. (2565, กรกฎาคม - กันยายน). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยการ ใช้ปัญหาเป็นฐานที่ส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร.* 5(3), 71.

วัชรา เล่าเรียนดี (2547).*การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก รูปแบบการเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.* กรุงเทพฯ: บุ๊คเน็ท.

วัลลี สัตยาศัย. (2547). *การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลักรูปแบบการเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.*กรุงเทพฯ: บุ๊คเน็ท.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). *การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน.* กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน.* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอ.เอ.เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.